

عنوان مقاله:

تحولات مفهوم عدالت در جامعه هند و نمود فضایی آن

محل انتشار:

فصلنامه هنر و تمدن شرق، دوره 2، شماره 6 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محمد صالح شکوهی بیدهندي - پژوهشگر دکتری شهرسازی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

درک و فهم هر جامعه از مفهوم عدالت در گذر زمان تغییراتی را تجربه می کند و این امر احتمالاً به تفاوت هایی در نظام های اجتماعی و در نتیجه، در نظام های فضایی و کالبدی شهرها می انجامد. مطالعه حاضر به تعبیر فلسفی و اجتماعی عدالت در جامعه هند توجه دارد و به تغییراتی که در تعریف عدالت در ادوار مختلف در این جامعه پدید آمده می پردازد و نهایتاً به این نکته اشاره می کند که هر درک از عدالت چگونه در شک لگیری و توسعه سکونتگاه های انسانی در این جامعه منجر می شود. بدین منظور، این مطالعه با استناد پنج نمونه موردی (شهرهای جیبور، ادیبور، شاندیگار، گاندی نگر و احمدآباد)، به بررسی ادوار مختلف تحول اندیشه عدالت در کشور هند و نمودهای فضایی- کالبدی آن در سکونتگاه های جمعی می پردازد. یافته های تحقیق نشان می دهد که تعریف عدالت در جامعه هندی در سه مرحله از عدالت به معنای نابرابری کاستی در دوران پیش از مدرن تا پایان دوران استعمار، به عدالت به معنای تامین حداقلها برای تودها در دوران مدرن و سپس به عدالت به معنای افزایش قابلیت ها در دوران پسامدرن تغییر کرده است. در تبدیل این اندیشه ها به کالبد شهر نیز م ی توان به گونه ای این سه دوره را در تحلیل عوامل شکل دهنده به شهر نیز برشمرد. در دوره اول، حاکمان به شهرها شکل می دادند. در دوره ی دوم، حاکمان در کنار تکنوکرا تنها شهرها را طراحی می کردند و در دوره سوم نیز، حاکمان، تکنوکرا تنها و مردم در قالبی مشارکتی به اسکان مجدد زاغه نشینان می پردازند

کلمات کلیدی:

عدالت، هند، شهر، عدالت فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/851729>

